

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2001

N:o 124—129

SISÄLLYS

N:o		Sivu
124	Laki vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain muuttamisesta	305
125	Valtioneuvoston asetus vaikeista ja pitkäaikaisista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä lääkkeistä, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	317
126	Opetusministeriön asetus opetus- ja kirjastotoimen perustamishankkeiden yksikköhinnoista annetun opetusministeriön päätöksen muuttamisesta	320
127	Maa- ja metsätalousministeriön asetus luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annetun asetuksen muuttamisesta ...	321
128	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden kalastustuotteiden ja kalalaitosten valvonnasta perittävistä maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	327
129	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta perittävistä maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta .	328

N:o 124

Laki

vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994) 6 a ja 7 §, sellaisina kuin ne ovat 6 a § laeissa 1075/1995 ja 1250/1996 sekä 7 § osittain mainituissa laeissa 1075/1995 ja 1250/1996,

muutetaan 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11—13, 15, 16 ja 18 §, 7 luvun otsikko ja 20—24 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 § mainitussa laissa 1250/1996, 6, 8 ja 24 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 20 § laissa 1596/1995 ja 23 § laissa 642/1999, sekä

lisätään lakiin uusi 10 a ja 10 b §, uusi 3 a luku sekä uusi 16 a, 16 b ja 17 a § seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan vaarallisten aineiden kuljetukseen:

- 1) tiellä;
- 2) rautatiellä ja muussa raideliikenteessä;

3) ilma-aluksessa Suomen alueella ja suomalaisessa ilma-aluksessa Suomen alueen ulkopuolella;

4) suomalaisessa aluksessa Suomen vesialueilla ja Suomen vesialueiden ulkopuolella sekä ulkomaaisessa aluksessa Suomen vesialueilla.

Tätä lakia sovelletaan myös vaarallisten

HE 180/2000
LiVM 12/2000
EV 207/2000

Neuvoston direktiivi 99/36/EY (31999L0036); EYVL N:o L 138, 1.6.1999, s. 20

aineiden kuljetukseen satama-alueella ja lentopaikalla siinä laajuudessa kuin siitä jäljempänä tässä laissa säädetään.

Tämä laki ei koske:

1) vaarallisten aineiden meri- ja sisävesikuljetusta irtolastina eikä neste- ja kaasusäiliöaluskuljetusta;

2) tehdas- ja varastoalueella tapahtuvaa vaarallisten aineiden varastointia, siirtoa tai muuta käsittelyä silloin, kun toimenpide ei kiinteästi liity tie-, rautatie-, alus- tai ilmakuljetukseen;

3) huvialuksilla tapahtuvia kuljetuksia.

Kuljetuksen lisäksi tätä lakia sovelletaan 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettuihin pakkauksiin, säiliöihin ja ajoneuvoihin.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *vaarallisella aineella* ainetta, joka räjähdys-, palo- tai säteilyvaarallisuutensa, myrkyllisyytensä, syövyttävyytensä taikka muun sellaisen ominaisuutensa vuoksi saattaa aiheuttaa vahinkoa ihmisille, ympäristölle tai omaisuudelle; mitä tässä laissa säädetään vaarallisesta aineesta, sovelletaan myös vaarallisiin seoksiin, esineisiin, välineisiin, tavaroihin, tyhjiin pakkauksiin, geneettisesti muunnettuihin organismeihin ja mikroorganismeihin;

2) *kuljetuksella* vaarallisen aineen ja vaarallista ainetta sisältävän kollin ja säiliön varsinaista kuljetusta, kuljetusvälineeseen kuormaamista, lastaamista, purkamista ja käsittelyä;

3) *tilapäisellä säilytyksellä* ajoneuvossa, rautatievaunussa, kontissa, kuljetussäiliössä ja terminaalissa tapahtuvaa tilapäistä säilytystä, joka liittyy kiinteästi kuljetustapahtumaan;

4) *tiukuljetuksella* tieliikennelaissa (267/1981) tarkoitettulla tiellä tapahtuvaa kuljetusta ja tilapäistä säilytystä sekä satama-, varasto- ja tehdasalueella, lentopaikalla tai muulla vastaavalla alueella tapahtuvaa kuljetusta silloin, kun se liittyy kiinteästi tieliikennelaissa tarkoitettulla tiellä tapahtuvaan kuljetukseen;

tiukuljetukseksi katsotaan lisäksi maastoliikennelaissa (1710/1995) tarkoitettuun maastossa tapahtuva kuljetus siten kuin tällaisesta kuljetuksesta tarkemmin säädetään valtioneuvoston asetuksella;

5) *rautatiekuljetuksella* rataverkolla tapahtuvaa kuljetusta mukaan lukien ratapihoilla tapahtuva vaunujen käsittely ja tilapäinen säilytys sekä kollien käsittely terminaalissa samoin kuin satama-, varasto- ja tehdasalueiden tai vastaavien alueiden raideliikennettä silloin, kun se liittyy kiinteästi rautatiekuljetukseen;

6) *aluskuljetuksella* kuljetusta kappaletavarana aluksella pakkauksissa, kuljetussäiliöissä, kontissa tai muulla vastaavalla tavalla;

7) *ilmakuljetuksella* kuljetusta ilma-aluksella;

8) *ministeriöllä* liikenne- ja viestintäministeriötä;

9) *tarkastuslaitoksella* organisaatiota, jolla on oikeus suorittaa vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettujen pakkausten ja säiliöiden sekä niihin liittyvien lisälaitteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamisen edellyttämiä toimenpiteitä siten kuin niistä tässä laissa ja sen nojalla säädetään;

10) *kuljetettavalla painelaitteella* säiliötä ja pakkausta, jotka ovat kuljetettavista painelaitteista annetussa neuvoston direktiivissä 1999/36/EY tarkoitettuja kuljetettavia painelaitteita sekä niihin liittyviä venttiileitä ja muita lisälaitteita.

Mitä tässä laissa säädetään pakkauksista ja säiliöistä, koskee myös niihin liittyviä venttiileitä ja muita lisälaitteita.

Tilapäisen säilytyksen määritelmästä voidaan antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Ministeriö valvontaviranomaisena

Ministeriölle kuuluu tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvonnan ylin johto ja ohjaus. Apunaan vaarallisten aineiden kuljettamista koskevissa asioissa ministeriöllä on neuvottelukunta, josta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Muut viranomaiset

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvovat merenkululaitos, Ilmailulaitos, tullilaitos, poliisiviranomaiset, Ratahallintokeskus, rajavartiolaitos, satamaviranomaiset, turvatekniikan keskus, Ajoneuvohallintokeskus ja säteilyturvakeskus kukin toimialallaan siten kuin siitä säädetään tässä laissa ja tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Näiden viranomaisten vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvistä muista, niiden toimialaan liittyvistä tehtävistä sekä kotimaisten ja ulkomaisten viranomaisten yhteistyöstä säädetään tässä laissa ja tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää myös muille viranomaisille kuuluvista, niiden toimialaan liittyvistä tehtävistä, joiden tarkoituksena on varmistaa vaarallisten aineiden kuljetuksen turvallisuus.

Puolustusvoimien valvonnassa tapahtuvaa vaarallisten aineiden tie-, ilma-, meri- ja sisävesikuljetusta sekä puolustusvoimien ajoneuvoilla, aluksilla tai ilma-aluksilla tapahtuvaa vaarallisten aineiden kuljetusta valvovat sotilasviranomaiset. Muusta puolustusvoimien vaarallisten aineiden kuljetusten valvonnasta sekä valvontaviranomaisten yhteistyöstä säädetään tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

Rajavartiolaitoksen aluksella ja ilma-aluksella tapahtuvaa vaarallisten aineiden kuljetusta valvoo rajavartiolaitos.

8 §

Lähtäjän yleiset velvollisuudet

Lähtäjä sekä aluskuljetuksissa laivaaja ja lastinantaja vastaavat siitä, että kuljetettavaksi jätetty vaarallinen aine on luokiteltu, pakattu ja pakkaus merkitty sekä jätetty kuljetettavaksi tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti.

Lähtäjä sekä aluskuljetuksissa laivaaja ja lastinantaja vastaavat siitä, että vaarallisen aineen nimi, luokitus sekä muut vaadittavat tiedot tulevat oikein merkityiksi kuljetusasia-

kirjoihin. Kuljetusasiakirjat on toimitettava kuljetuksen suorittajalle siten kuin siitä säädetään valtioneuvoston asetuksella ja tarvittaessa tarkemmin ministeriön asetuksella. Aluskuljetusten osalta tarvittavat tarkemmat määräykset kuljetusasiakirjojen toimittamisesta annetaan kuitenkin merenkululaitoksen päätöksellä ja ilmakuljetusten osalta Ilmailulaitoksen päätöksellä.

Kuljetusasiakirjoista ja niihin liittyvistä toimenpiteistä säädetään ministeriön asetuksella. Aluskuljetusten osalta tarvittavat tarkemmat määräykset mainituista asioista annetaan kuitenkin merenkululaitoksen päätöksellä ja ilmakuljetusten osalta Ilmailulaitoksen päätöksellä.

9 §

Kuljetuksen suorittajan velvollisuudet

Kuljetuksen suorittajan on huolehdittava siitä, että vaarallisen aineen kuljetukseen käytettävää ajoneuvoa, vaunua, alusta ja ilma-alusta voidaan käyttää tähän tehtävään ja että ajoneuvo tiekuljetuksessa on asianmukaisesti miehitetty.

Kuljetuksen suorittajan on huolehdittava siitä, että kuljetustoimintaan osallistuva henkilöstö tuntee riittävän hyvin kuljetettavana olevien vaarallisten aineiden kuljettamista koskevat säännökset ja määräykset.

Lentotoiminnan harjoittajalta vaaditaan lupa vaarallisten aineiden ilmakuljetukseen, jos kansainväliset standardit tai suositukset edellyttävät luvan vaatimista taikka jos luvan vaatiminen on perusteltua kuljetusturvallisuuden varmistamiseksi. Luvan vaatimisen yksityiskohdista säädetään tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että hakija kykenee koulutuksensa, ohjeistuksensa ja käytössään olevien menetelmien avulla varmistamaan vaarallisten aineiden käsittelyn turvallisuuden kaikissa ilmakuljetuksen vaiheissa. Luvan myöntämisen edellytyksistä ja luvan myöntämisestä voidaan antaa tarkempia säännöksiä Ilmailulaitoksen päätöksellä. Luvan myöntää Ilmailulaitos.

10 a §

Matkustajan velvollisuudet

Matkustajan on ilmoitettava kuljettajalle tai kuljetuksen suorittajalle matkatavarana kuljetettavista vaarallisista aineista. Ilmoitusvelvollisuudesta voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Vaarallisten aineiden kuljettamista matkatavarana voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää, jos kuljetettavat aineet voivat aiheuttaa vaara- tai onnettomuustilanteen kuljetuksen aikana. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vaarallisten aineiden matkatavarana kuljettamisen rajoittamisesta tai sen kieltämisestä sekä matkatavaroiden laadusta, määrästä ja pakkaamisesta.

Tarkemmat säännökset matkustajan ja miehistön jäsenten matkatavarana kuljettamista vaarallisista aineista annetaan tarvittaessa ministeriön asetuksella. Aluskuljetusten osalta tarvittavat tarkemmat määräykset mainituista asioista annetaan kuitenkin merenkululaitoksen päätöksellä ja ilmakuljetusten osalta Ilmailulaitoksen päätöksellä.

10 b §

Turvallisuusneuvonantajan nimeämisvelvollisuus

Vaarallisten aineiden tie- tai rautatiekuljetusta sekä näihin kuljetuksiin liittyvää pakkaamista, kuormaamista tai muuta vaarallisten aineiden kuljetuksen turvallisuuteen liittyvää toimintaa harjoittavan on nimettävä turvallisuusneuvonantaja seuraamaan ja ohjaamaan tätä toimintaa sekä selvittämään keinoja, joiden avulla vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvät tehtävät suoritetaan mahdollisimman turvallisesti.

Turvallisuusneuvonantajalla tulee olla todistus Ajoneuvohallintokeskuksen vastaanottamasta kokeesta, jolla osoitetaan henkilöllä olevan riittävä asiantuntemus vaarallisten aineiden kuljetuksesta ja hänelle säädetyistä tehtävistä.

Turvallisuusneuvonantajan nimeämisvelvollisuudesta, asiantuntemuksesta, todistuksen saamisen edellytyksenä olevista kokeista ja todistuksesta sekä turvallisuusneuvonanta-

jan muusta kelpoisuudesta ja tehtävistä sekä muista niihin liittyvistä seikoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

11 §

Muut velvollisuudet

Lähtettäjän, laivaajan, lastinantajan, kuljetuksen suorittajan, kuormaajan, vastaanottajan, pakkaajan sekä muiden vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvien eri osapuolten muista kuin 8—10, 10 a, 10 b ja 13 b §:ssä säädetyistä velvollisuuksista, kuten onnettomuuksia ja vaaratilanteita koskevien ilmoitusten ja muiden kuljetusta koskevien ilmoitusten tekemisestä, kuljetusyksikön merkitsemisestä, kuormaamisesta sekä turvallisuus- ja muiden kuljetusohjeiden antamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

12 §

Henkilöstön pätevyys

Sillä, joka kuljettaa vaarallisia aineita tiellä, on oltava ajokortin lisäksi vaarallisten aineiden kuljettamiseen oikeuttava ajolupa siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Ajoluvan saamiseksi edellyttävästä koulutuksesta, kokeista ja ajoluvas- ta sekä koulutuksen antajasta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Ministeriön asetuksella voidaan antaa mainittujen asioiden käytännön toteutuksesta tarkempia säännöksiä.

Vaarallisten aineiden rautatiekuljetukseen osallistuvalla on oltava tehtävän edellyttämä pätevyys siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Sillä, jonka tehtäviin muutoin kuuluu vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyviä, kuljetuksen turvallisuuteen vaikuttavia tehtäviä, tulee olla tehtäviin soveltuva pätevyys siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Ministeriön asetuksella voidaan antaa asian käytännön toteutuksesta ja teknisistä yksityiskohdista tarkempia säännöksiä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi säätää, että satama-alueella tai lento- paikalla vaarallisten aineiden kuljetukseen osallistuvalla tulee olla tehtäviin soveltuva

pätevyys. Ministeriön asetuksella voidaan antaa pätevyyteen liittyvistä teknisistä yksityiskohdista tarkempia säännöksiä.

13 §

Vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyvät yleiset vaatimukset

Vaarallinen aine on pakattava ja kuljetettava siten, että se pysyy kuljetuksen ajan pakkauksessa tai säiliössä. Kollin, säiliön tai kuljetusvälineen pinnalla ei saa olla vaarallista ainetta.

Ministeriö voi kunnan esityksestä rajoittaa vaarallisten aineiden kuljetusta määrätyllä alueella, tiellä tai tien osalla, jos kuljetus voi aiheuttaa huomattavaa vaaraa ihmisille, ympäristölle tai omaisuudelle. Rajoitusta asetettaessa on huolehdittava siitä, ettei vaarallisten aineiden kuljetusmahdollisuuksille aiheudu haittaa enempää kuin on tarpeen kuljetuksista aiheutuvan vaaran torjumiseksi.

Vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyvistä teknisistä yksityiskohdista samoin kuin vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyvistä ilmoituksista ja valmiussuunnitelmista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Satama-alueella ja lentopaikalla siirron yhteydessä tapahtuvasta vaarallisten aineiden yhteenkuormauksesta, satama-alueella rautatievaunujen siirtämisestä sekä terminaalissa, ratapihalla, satama-alueella ja lentopaikalla tapahtuvasta vaarallisten aineiden tilapäisestä säilytyksestä ja näihin liittyvästä turvallisuus selvityksestä säädetään tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

Lentotoiminnan polttoainesiirtoihin lentopaikalla käytettävien erikoisajoneuvojen säiliöiden rakenteesta, varustuksesta, tarkastuksista ja niihin liittyvistä merkinnöistä voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

3 a luku

Pakkauksen ja säiliön turvallisuus

13 a §

Pakkauksen ja säiliön vaatimustenmukaisuus

Vaarallisten aineiden kuljetukseen käytet-

tävä pakkaus ja säiliö on valmistettava ja tarkastettava ja sitä on käytettävä niin, että se ei vaaranna kenenkään terveyttä, turvallisuutta, omaisuutta tai ympäristöä. Pakkauksen ja säiliön on täytettävä tässä laissa ja sen nojalla säädetyt ja määrätyt vaatimukset. Näistä vaatimuksista säädetään tarkemmin ministeriön asetuksella. Aluskuljetusten osalta tarvittavat tarkemmat määräykset mainituista asioista annetaan kuitenkin merenkulkulaitoksen päätöksellä ja ilmakuljetusten osalta Ilmailulaitoksen päätöksellä.

13 b §

Pakkauksen ja säiliön markkinoille saattajan velvollisuudet

Sen, joka saattaa kuljetettavan painelaitteen markkinoille, on voitava osoittaa, että painelaite sekä sen suunnittelu ja valmistus täytävät säädetyt ja määrätyt vaatimukset.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös sitä, joka:

1) vie maasta kuljetettavan painelaitteen Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueelle;

2) ottaa kuljetuksessa käyttöön kuljetettavan painelaitteen, jonka vaatimustenmukaisuutta ei ole osoitettu;

3) valmistaa kuljetettavan painelaitteen omaan käyttöönsä kuljetuksessa tai toiselle luovutettavaksi.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin 1 momentissa tarkoitettuun osoittamiseen liittyvästä vaatimustenmukaisuusmerkinnästä ja muusta vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta. Vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen tarvittavista asiakirjoista ja niiden säilyttämisestä säädetään ministeriön asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1—3 momentissa tarkoitetut velvollisuudet sovellettaviksi myös muihin pakkauksiin ja säiliöihin kuin kuljetettaviin painelaitteisiin sekä alus- ja ilmakuljetukseen tarkoitettuihin kuljetettaviin painelaitteisiin.

13 c §

Tarkastuslaitokset ja niiden tehtävät

Tarkastuslaitoksilla on oikeus suorittaa vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävien pakkausten ja säiliöiden vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi edellytettäviä tehtäviä, joilla varmistetaan ja vahvistetaan, että pakkaus ja säiliö täyttävät 13 a §:ssä säädetty vaatimukset. Tällaisia tehtäviä ovat hyväksymiset, tarkastukset, testaukset ja muut vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi edellytettävät tehtävät sekä niihin liittyvät toimenpiteet ja 3 §:n 1 momentin 10 kohdassa mainitun direktiivin liitteissä tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyissä, vaatimustenmukaisuuden uudelleenarviointimenettelyssä ja määräaikaistarkastuksia koskevissa menettelyissä tarkastuslaitoksille säädetty tehtävät ja niihin liittyvät toimenpiteet. Tarkastuslaitosten tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella ja tehtävissä noudatettavista menettelyistä ministeriön asetuksella.

Radioaktiivisten aineiden kuljetukseen käytettävän pakkauksen ja säiliön vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi edellytettävät 1 momentissa tarkoitettut tehtävät suorittaa kuitenkin säteilyturvakeskus tai 1 momentissa tarkoitettut tarkastuslaitokset siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Tarkastuslaitoksen oikeudesta teettää 1 momentissa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi suoritettavien tehtävien osatoimenpiteitä alihankintana säädetään valtioneuvoston asetuksella. Tarkastuslaitos vastaa alihankintana teettämistään toimenpiteistä.

Ulkomaisten tarkastuslaitosten suorittamat tehtävät ja toimenpiteet vaatimustenmukaisuuden osoittamisessa hyväksytään, jos Euroopan yhteisön säädöksissä tai Suomea sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa niin edellytetään. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää muusta ulkomailla suoritettun taikka ulkomaisen tarkastuslaitoksen tai viranomaisen suorittaman vaatimustenmukaisuuden osoittamisen hyväksymisestä Suomessa, jos vaatimustenmukaisuuden osoitta-

misessa on otettu huomioon vastaavat turvallisuusvaatimukset kuin Suomessa ovat voimassa.

13 d §

Tarkastuslaitosten tunnustaminen

Ministeriö, turvatekniikan keskus tai säteilyturvakeskus tunnustaa tarkastuslaitoksen suorittamaan 13 c §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Tunnustamispäätöksessä määritellään tarkastuslaitoksen tehtävät sekä vahvistetaan tarkastuslaitoksen valvonnan laajuus ja muut valvontaan liittyvät järjestelyt. Tunnustaminen voidaan antaa määräajaksi. Päätöksessä voidaan asettaa muitakin laitoksen toimintaa koskevia vaatimuksia, rajoituksia ja ehtoja, joilla varmistetaan tehtävien asianmukainen suorittaminen.

Edellä 6 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa puolustusvoimien valvonnassa tapahtuvissa kuljetuksissa käytettävien pakkausten ja säiliöiden vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi edellytettävät, 13 c §:n 1 momentissa tarkoitettut tehtävät voi suorittaa myös sellainen sotilaslaitos tai sotilasviranomainen, jonka pääesikunta on tunnustanut. Tällaisen tarkastuslaitoksen tulee soveltuvin osin täyttää tässä laissa tarkastuslaitokselle säädetty edellytykset, ja siihen sovelletaan muutoinkin soveltuvin osin, mitä tässä laissa säädetään tarkastuslaitoksesta.

Tunnustamisen hakemisesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

13 e §

Tarkastuslaitosten tunnustamisen edellytykset

Tarkastuslaitoksen tunnustamisen edellytykset ovat:

1) laitos on toiminnallisesti, kaupallisesti ja taloudellisesti riippumaton ja luotettava; jos tarkastuslaitoksen tehtäviä hoitaa, sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään, erillinen ja tunnistettava osa oikeushenkilöä, tarkastuslaitoksen ei katsota tämän vuoksi menettävän luotettavuuttaan tai riippumattomuuttaan;

2) laitoksella on käytettävissään tarkastustehtävien asianmukaiseen suorittamiseen tarvittavat tilat, välineet ja järjestelmät;

3) laitoksella on tehtävien asianmukaiseen suorittamiseen tarvittava riittävä ja ammattitaitoinen henkilöstö;

4) tarkastuslaitostehtäviä suorittavan henkilöstön palkkaus ei ole riippuvainen suoritettujen tehtävien määrästä tai tuloksista;

5) laitoksella on vastuuvakuutus toiminnasta mahdollisesti aiheutuvien vahinkojen korvaamiseksi, jollei valtio vastaa vahingosta;

6) laitos on Suomessa rekisteröity oikeushenkilö;

7) laitoksen toiminta on järjestetty siten, että valvontaviranomaisella on kohtuulliset edellytykset järjestää laitoksen valvonta.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista tarkastuslaitoksen tunnustamisen edellytyksistä ja edellytysten täyttämisen osoittavista asiakirjoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Tarkastuslaitoksen on ilmoitettava tunnustamisen edellytyksiä koskevista muutoksista sille viranomaiselle, jonka tehtävänä on tunnustaa tarkastuslaitos.

13 f §

Tarkastuslaitostehtävien suorittaminen

Kun tarkastuslaitokset hoitavat 13 c §:n 1 ja 2 momentissa sekä 20 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä, niiden on noudatettava, mitä hallintomenettelylaissa (598/1982), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966), asiakirjain lähettämisestä annetussa laissa (74/1954) ja kielilaissa (148/1922) säädetään. Jos tarkastuslaitoksen tehtäviä hoitaa 13 e §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu erillinen ja tunnistettava osa oikeushenkilöä, tarkastuslaitoksen palveluksessa olevaan henkilöön ei kuitenkaan sovelleta, mitä hallintomenettelylain 10 §:n 1 momentin 4 kohdassa säädetään. Tarkastuslaitosten tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta voidaan tarvittaessa antaa täydentäviä säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Tarkastuslaitoksella on velvollisuus tarjota

tarkastuslaitospalveluja toimialansa rajoissa tasapuolisesti kaikille palveluja haluaville. Palvelujen tarjoamisvelvollisuus ei kuitenkaan koske 13 e §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua tarkastuslaitosta, joka on erillinen ja tunnistettava osa oikeushenkilöä.

Tarkastuslaitoksen palveluksessa olevaan sovelletaan hänen suorittaessaan 13 c §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

13 g §

Tarkastuslaitosten valvonta

Viranomaisen, jonka tehtävänä on tunnustaa tarkastuslaitos, valvoo kyseisten tarkastuslaitosten toimintaa. Ministeriölle kuuluva valvonta tapahtuu turvatekniikan keskuksen avustuksella. Virastolla on tässä avustustehtävässä valvontaviranomaiselle 16 §:ssä säädetty oikeudet.

Viranomaisen, jonka tehtävänä on tunnustaa tarkastuslaitos, on peruutettava tarkastuslaitoksen tunnustaminen, jos laitos ei enää täytä sille säädettyjä tai määrättyjä edellytyksiä. Viranomaisen voi myös peruuttaa tarkastuslaitoksen tunnustamisen määräajaksi tai kokonaan tai antaa laitokselle huomautuksen tai kirjallisen varoituksen, jos laitos ei suorita tarkastuslaitostehtäviä asianmukaisesti tai toimii muutoin tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti.

Tarkastuslaitoksen on osoitettava laitosta valvovalle viranomaiselle määräajoin täyttävänsä tunnustamiselle säädetty edellytykset. Tarkastuslaitoksen toimintaa koskevasta kertomuksesta ja turvatekniikan keskuksen valvontaan liittyvistä tehtävistä säädetään tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

13 h §

Tarkastuslaitoksista ilmoittaminen

Tarkastuslaitoksen tunnustamisesta ja sen peruuttamisesta ilmoitetaan tarvittaessa Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä Euroopan unioniin ja Euroopan talousalueeseen kuulu-

ville valtioille siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

13 i §

Rekisteröinti

Kuljetettava painelaite, joka voi aiheuttaa merkittävää vaaraa ihmiselle, ympäristölle tai omaisuudelle, voidaan rekisteröidä turvatekniikan keskuksen pitämään rekisteriin siten kuin ministeriön asetuksella säädetään.

15 §

Valvontaviranomaisen asettamat kiellot ja rajoitukset

Tässä laissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on oikeus toimialallaan kieltää vaarallisen aineen kuljetus, jos se ei täytä tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vaatimuksia, sekä määrätä vaarallinen aine ensimmäisessä sopivassa paikassa ja tilaisuudessa purettavaksi, jollei kuljetusta voida saattaa määräysten mukaiseksi.

Jos valvontaviranomainen on ryhtynyt 1 momentissa tarkoitettuun toimenpiteeseen, sen on ilmoitettava toimenpiteestä lähettäjälle tai lähettäjän edustajalle, jonka on viipymättä otettava tavara haltuunsa.

Jos lähettäjää tai hänen edustajaansa ei tavoiteta taikka jos lähettäjä tai hänen edustajansa ei ole valvontaviranomaisen määräämässä ajassa ottanut tavaraa haltuunsa tai luovuttanut sitä sellaiselle, jolla on oikeus pitää tavaraa hallussaan, taikka jos tavarahan hoidosta aiheutuvat kustannukset eivät ole kohtuullisessa suhteessa sen arvoon, valtio voi lunastaa tavarahan. Jollei valtio lunasta tavaraa, valvontaviranomaisella on oikeus olosuhteista riippuen myydä tai hävittää tavara.

Tavarahan myynti on järjestettävä julkisella huutokaupalla tai, jollei se vaikeuksista käy päinsä, muulla luotettavalla tavalla. Valvontaviranomaisen on mahdollisuuksien mukaan hyvissä ajoin ilmoitettava myynnin ajasta ja paikasta tavaraan oikeutetulle. Myyntihinta,

vähennettynä tavaraa rasittavilla maksuilla ja myyntikuluilla, on pidätettävä tavaraan oikeutetun saatavana yhden vuoden ajan myyntipäivästä. Sen jälkeen se kuuluu valvontaviranomaiselle.

Tavarahan hävittäminen on järjestettävä asianmukaisella tavalla. Hävittämisestä aiheutuneista kustannuksista vastaa lähettäjä. Valvontaviranomaisen asiasta laatima tilitys on täytäntöönpanokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä.

16 §

Tarkastus-, tiedonsaanti- ja tutkimusoikeus

Tässä laissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on oikeus toimialallaan tehdä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi tarvittavia tarkastuksia sekä päästä valvonnan suorittamiseksi vaarallisten aineiden ja niiden kuljetukseen tarkoitettujen pakkausten ja säiliöiden valmistus-, varastointi-, myynti-, asennus-, korjaus-, tarkastus-, kuormaus- ja kuljetuspaikkoihin ja vaarallista ainetta kuljettavaan kuljetusvälineeseen sekä ottaa tarvittavia näytteitä ja suorittaa tutkimuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa tai muussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus saada tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot lähettäjältä, kuljetuksen suorittajalta, pakkausten tai säiliön omistajalta, haltijalta, valmistajalta, asennus- tai korjaustoimintaa harjoittajalta, maahantuojalta, myyjältä ja varastoijalta sekä tarkastuslaitokselta ja muulta henkilöltä, jota tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten velvoitteet koskevat.

Edellä tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on myös oikeus ottaa näytteitä ja suorittaa tutkimuksia siten, että kuljetus tilapäisesti pysäytetään, jos on perusteltua aiheutta epäillä, että vaarallisen aineen kuljetuksessa ei noudateta tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä. Ennen tutkimusten

aloittamista on asianosaiselle mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus tulla kuuluksi. Tutkimustulokset on annettava tiedoksi asianosaiselle.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu näyte on elinkeinonharjoittajan sitä vaatiessa korvattava käyvän hinnan mukaan, jollei tutkimuksessa havaita, että tavara on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen. Tutkimuksista ja näytteenotosta viranomaiselle aiheutuneet kustannukset on velvollinen korvaamaan se, joka on syyllistynyt virheeseen tai laiminlyöntiin.

16 a §

Pakkausten ja säiliöiden viranomaisvalvonta

Turvatekniikan keskus valvoo kuljetettavien pakkausten ja säiliöiden vaatimustenmukaisuutta.

Jos turvatekniikan keskus toteaa, että moitteettomassa kunnossa pidetty ja suunniteltuun tarkoitukseen käytettävä kuljetettava painelaite saattaa aiheuttaa vaaraa ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle kuljetuksen aikana tai muussa käytössä, se voi:

1) kieltää tilapäisesti tai pysyvästi sellaisen painelaitteen valmistuksen, pitämisen kaupan, myynnin ja muun luovuttamisen sekä käytön vaarallisten aineiden kuljetukseen;

2) vaatia sellaisten muutosten tekemistä painelaitteeseen tai sen valmistukseen tai käyttöön, että vaatimukset täyttyvät, sekä vaatia täyttymisen osoittamista;

3) määrätä, jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kieltoja ja muutoksia ei voida pitää riittävinä, painelaite muutettavaksi kuljetettavan painelaitteen käyttöön soveltumattomaksi tai, jos tätä ei katsota tarkoituksenmukaiseksi, määrätä miten painelaitteen suhteen on meneteltävä;

4) velvoittaa painelaitteen valmistajan, maahantuojan tai myyjän julkisesti ilmoittamaan painelaitteeseen liittyvästä vaarasta sekä itse antaa tällaisen ilmoituksen valmistajan, maahantuojan tai myyjän kustannuksella;

5) velvoittaa toiminnanharjoittajan korvaamaan testauksesta ja tutkimuksesta aiheutuneet kulut, jos turvatekniikan keskus käyttää jotakin 1—4 kohdassa tarkoitettua oikeutta.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee myös Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueelle tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueelle vietävää kuljetettavaa painelaitetta.

Turvatekniikan keskuksen on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle toimenpiteistä, joilla se rajoittaa tai kieltää kuljetettavan painelaitteen markkinoille saattamisen, kuljetuksen tai käytön tai toimii siten, että laite poistetaan markkinoilta tai liikenteestä.

Jos kuljetettava painelaite, joka ei ole vaatimustenmukainen, on varustettu 13 b §:n 3 momentissa tarkoitettulla vaatimustenmukaisuusmerkinnällä, turvatekniikan keskuksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet merkinnän kiinnittänyttä vastaan sekä ilmoitettava asiasta Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille.

Myös muihin pakkauksiin ja säiliöihin kuin kuljetettaviin painelaitteisiin sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään. Muiden tämän pykälän säännösten soveltamisesta näihin pakkauksiin ja säiliöihin voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella.

16 b §

Perusteettomasti kiinnitetty vaatimustenmukaisuusmerkintä

Jos 13 b §:n 3 momentissa tarkoitettu vaatimustenmukaisuusmerkintä on kiinnitetty perusteettomasti, kuljetettavan painelaitteen omistaja, haltija, valmistaja tai tämän Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueelle tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueelle sijoittunut edustaja on velvollinen saattamaan kuljetettavan painelaitteen vaatimustenmukaisuusmerkintää koskevien säännösten mukaiseksi.

Jos 1 momentissa säädettyä velvollisuutta ei noudateta, turvatekniikan keskuksen on ryhdyttävä 16 a §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutta sovellettaviksi myös muihin pakkauksiin ja säiliöihin kuin kuljetettaviin painelaitteisiin sekä alus- ja ilmakuljetukseen tarkoitettuihin kuljetettaviin painelaitteisiin.

17 a §

Virka-apu

Poliisin, tullilaitoksen ja rajavartiolaitoksen tulee tarvittaessa antaa virka-apua 5 ja 6 §:ssä tarkoitetuille valvontaviranomaisille tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi ja täytäntöönpanemiseksi.

6 luku

Pakkokeinot ja seuraamukset

18 §

Uhkasakko ja teettämishukka

Tämän lain 5 ja 6 §:ssä tarkoitettu valvontaviranomainen voi tehostaa tämän lain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai teettämishukalla siten kuin siitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

7 luku

Muutoksenhaku ja täytäntöönpano

20 §

Oikaisun hakeminen

Ajolupakokeen vastaanottajan tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen perusteella tekemään päätökseen saa vaatia oikaisua Ajoneuvohallintokeskukselta, jollei muualla laissa tai asetuksessa toisin säädetä. Oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

Jos tarkastuslaitos epää pakkauksen tai säiliön vaatimustenmukaisuuden osoittamisen tai muun varmistamisen, päätös on perusteltava ja samalla ilmoitettava, miten hakija voi saattaa asian tarkastuslaitoksen uudelleen käsiteltäväksi oikaisumenettelyssä. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa siitä, kun hakija on saanut päätöksestä tiedon. Oikaisuvaatimuksen ratkaisee tarkastuslaitos. Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännök-

siä tarkastuslaitoksessa noudatettavasta menettelystä oikaisuvaatimuksia käsiteltäessä.

21 §

Muutoksenhaku

Tarkastuslaitoksen 20 §:n 2 momentissa tarkoitettussa oikaisumenettelyssä antamaan päätökseen haetaan muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

22 §

Täytäntöönpano

Edellä 13 g §:n 2 momentin sekä 15 ja 16 a §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

23 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa saatua salassa pidettäviksi säädettyjä tietoja saa luovuttaa:

1) syyttäjä- ja poliisiviranomaisille rikoksen ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi;

2) muille tässä laissa tarkoitetuille valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille niiden tehtävien suorittamiseksi;

3) vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyviä tehtäviä hoitaville ulkomaisille valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille sekä kansainvälisille toimielimille näiden tehtävien suorittamiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja tietoja saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa lisäksi toimivaltaiselle ulkomaan viranomaiselle ja kansainväliselle toimielimelle yhteisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa annetussa neuvoston direktiivissä 95/50/EY säädetyn tai

Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen velvoitteen toteuttamiseksi.

Poliisi, tullilaitos, Ratahallintokeskus ja rajavartiolaitos voivat pyytää muun valtion toimivaltaista viranomaista toteuttamaan 2 momentissa tarkoitetun direktiivin 7 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvat vastaavanlaiset toimenpiteet.

24 §

Valtuutussäännös

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä ja rautatiellä sekä vaarallisten aineiden ilmakuljetuksesta ja kuljetuksesta kappaleta-varana aluksessa säädetään valtioneuvoston asetuksilla.

Ministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä vaarallisten aineiden luokituksesta, kuljetuksesta, kuljetuskielloista, pakkauksista, säiliöistä, kuormaamisesta, merkinnöistä, säiliöiden ja pakkausten hyväksymisestä sekä niille ulkomailla suoritettujen hyväksyntöjen ja määräaikaistarkastusten hyväksymisestä, kuljetus-, lausaus- ja käsittelyturvallisuudesta, vaarallisten aineiden kuljetusten ilmoituksista ja valmiussuunnitelmista, vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyvien onnettomuuksien tilastoinnista, lähettäjän, laivaajan, lastinantajan, kuljetuksen suorittajan, kuormaajan, vastaanottajan, pakkaajan ja muiden kuljetukseen liittyvien eri osapuolten yksityiskohtaisista tehtävistä sekä muista vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvistä yksityiskohdista. Aluskuljetusten osalta tarvittavat tarkemmat määräykset mainituista asioista annetaan merenkulkulaitoksen päätöksellä ja ilmakuljetusten osalta Ilmailulaitoksen päätöksellä.

Ministeriön asetuksella voidaan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä vaarallisten aineiden kuljetusten rajoittamisesta määrätyillä alueilla, vaarallisten aineiden kuljetusten valvonnasta ja kuljetuksiin liittyvästä tilapäisestä säilytyksestä sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta maastossa, satamassa, ratapihalla ja lentopaikalla.

Puolustusvoimien valvonnassa tapahtuvista vaarallisten aineiden tie-, ilma-, meri- ja sisävesikuljetuksista voidaan puolustusministeriön asetuksella antaa tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä poikkeavia säännöksiä ja puolustusministeriön päätöksellä yksittäistapauksia koskevia määräyksiä. Kun kuljetus tapahtuu puolustusvoimien ajoneuvolla, aluksella tai ilma-aluksella taikka kun kyse on muusta puolustusvoimien sisäisestä tie-, ilma-, meri- tai sisävesikuljetuksesta, pääesikunnalla on, siten kuin puolustusministeriön asetuksella tarkemmin säädetään, oikeus antaa tämän lain nojalla annetuista säännöksistä poikkeavia määräyksiä.

Rajavartiolaitoksen aluksella tai ilma-aluksella tapahtuvista vaarallisten aineiden kuljetuksista on rajavartiolaitoksella oikeus antaa tämän lain nojalla annettavista säännöksistä poikkeavia määräyksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001. Sen 13 d, 13 e ja 13 h § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2001. Lain 13 b §:n 1 ja 2 momentti, 16 a §:n 3—5 momentti ja 16 b §:n 1 ja 2 momentti tulevat voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tällä lailla kumotaan vaarallisten aineiden kuljetukseen käytettävien säiliöiden ja pakkausten tarkastuksia suorittavasta tarkastuslaitoksesta 27 päivänä lokakuuta 1995 annettu asetus (1208/1995). Tällä lailla muutettujen tai kumottujen säännösten nojalla annetut muut säännökset ja määräykset jäävät edelleen voimaan kunnes niistä toisin säädetään tai määrätään.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisia säiliöitä ja pakkauksia saa käyttää edelleen Suomessa.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaiset kuljetettavat painelaitteet saa Suomessa saattaa markkinoille 30 päivään kesäkuuta 2003 asti sekä ottaa täällä käyttöön tämän jälkeenkin, jos ne on saatettu markkinoille viimeistään mainittuna päivänä. Kuljetettavia painelaitteita koskevaa tässä momentissa tarkoitettua markkinoillesaattamisaikaa ja siihen liittyvää käyt-

töönottoaikaa voidaan valtioneuvoston asetuksella siirtää mainittua myöhemmäksi.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla turvatekniikan keskuksen myöntämät tarkastuslaitosluvat ovat sellaisenaan voimassa luvassa tarkoite-

tuin oikeuksin ja velvollisuuksin kuljetettaviin painelaitteisiin liittyviä tarkastuslaitostehtäviä lukuun ottamatta.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 125

Valtioneuvoston asetus

vaikeista ja pitkäaikaisista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä lääkkeistä, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä

muutetaan vaikeista ja pitkäaikaisista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä lääkkeistä, joista sairausvakuutuslain mukaan korvataan 100 tai 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, 13 päivänä tammikuuta 1994 annetun valtioneuvoston päätöksen (34/1994) 1 ja 2 §,

sellaisina kuin niistä 1 § on osaksi asetuksissa 382/2000 ja 897/2000, ja 2 § mainitussa asetuksessa 382/2000, seuraavasti:

1 §
Sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vaikeita ja pitkäaikaisia sairauksia ja niiden hoitoon tarvittavia

5 a §:ssä tarkoitettuja lääkkeitä, joista korvataan 100 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta, ovat:

Sairaus	Lääkeaine
Parkinsonin tauti	1) amantadiini 2) bentsatropiini 3) biperideeni 4) bromokriptiini 5) entakaponi 6) kabergoliini 7) levodopa yksin tai yhdessä karbidopan tai benseratsidin kanssa 8) metikseeni 9) orfenadriini 10) pergolidi 11) pramipeksoli 12) prosyklidiini 13) selegiliini 14) triheksifenidyyli

Vaikeat psykoosit ja muut vaikeat mielen-
terveyden häiriöt

- 1) amitriptyliini
 - 2) diksyratsiini
 - 3) doksepiini
 - 4) flufenatsiini
 - 5) fluoksetiini
 - 6) flupentiksoli
 - 7) fluvoksamiini
 - 8) haloperidoli
 - 9) karbamatsepiini
 - 10) klomipramiini
 - 11) klooripromatsiini
 - 12) klooriprotikseeni
 - 13) klotsapiini
 - 14) levomepromatsiini
 - 15) litium
 - 16) maprotiiliini
 - 17) melperoni
 - 18) mianseriini
 - 19) mirtatsapiini
 - 20) moklobemidi
 - 21) nortriptyliini
 - 22) olantsapiini vaikeahoitoisen psy-
koosin hoidossa
 - 23) paroksetiini
 - 24) penfluridoli
 - 25) perfenatsiini
 - 26) perisiatsiini
 - 27) pimotsidi
 - 28) proklooriperatsiini
 - 29) reboksetiini
 - 30) remoksipridi
 - 31) risperidoni
 - 32) sertraliini
 - 33) sitalopraami
 - 34) sulpiridi
 - 35) tioproperatsiini
 - 36) tioridatsiini
 - 37) tiotikseeni
 - 38) tratsodoni
 - 39) trimipramiini
 - 40) tsuklopentiksoli
 - 41) valproaatti
 - 42) venlafaksiini
-

2 §
Sairausvakuutuslain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vaikeita ja pitkäaikaisia sairauksia ja niiden hoitoon tarvittavia 5 a §:ssä tar-

koitettuja lääkkeitä, joista korvataan 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta ostokerralta, ovat:

Sairaus

Krooninen keuhkoastma ja sitä läheisesti muistuttavat krooniset obstruktiiviset keuhkosairaudet

Lääkeaine

- 1) aminofylliini
- 2) beetametasoni
- 3) beklometasoni
- 4) budesonidi
- 5) deksametasoni
- 6) efedriini
- 7) fenoteroli
- 8) flutikasoni
- 9) formoteroli
- 10) hydrokortisoni
- 11) ipratropiini
- 12) kromoglikaatti
- 13) metyyliprednisoloni
- 14) montelukasti
- 15) nedokromiili
- 16) oksitropiini
- 17) prednisoloni
- 18) prednisoni
- 19) salbutamoli
- 20) salmeteroli
- 21) teofylliini
- 22) terbutaliini
- 23) triamsinoloni
- 24) tsafirlukasti

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2001.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Ennen tämän asetuksen täytäntöönpanoa voidaan ryhtyä täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Lauri Pelkonen

N:o 126

Opetusministeriön asetus**opetus- ja kirjastotoimen perustamishankkeiden yksikköhinnoista annetun
opetusministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2001

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan opetus- ja kirjastotoimen perustamishankkeiden yksikköhinnoista 4 päivänä helmikuuta 1999 annetun opetusministeriön päätöksen (161/1999) 2 §, 4 §:n 1 momentti ja 6 §, sellaisina kuin ne ovat opetusministeriön päätöksessä 73/2000, seuraavasti:

2 §

Kalleusluokkaan 100 kuuluvan toimitilan yksikköhinta hyötyalan neliometriä kohden on 8 680 markkaa. Muihin kalleusluokkiin kuuluvan toimitilan yksikköhinta saadaan kertomalla kalleusluokkaan 100 kuuluvan toimitilan yksikköhinta toimitilan kalleusluokalla ja jakamalla tulo luvulla 100.

4 §

Tämän päätöksen 2 ja 3 §:n mukaisesti laskettua yksikköhintaa korotetaan varustamisen perusteella seuraavasti:

	mk
a) perusopetus ja lukiokoulutus	830
b) yleinen kirjasto	1 240

6 §

Edellä 2 ja 4 §:ssä tarkoitetut yksikköhinnat vastaavat marraskuun 2000 rakennuskustannusindeksiin (1995 = 100) pisteluvun 109,4 kustannustasoa.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä helmikuuta 2001 ja sitä sovelletaan perustamishankkeisiin, joille myönnetään valtionosuutta vuonna 2001. Jos hanke on aloitettu ennen valtionosuuden myöntämistä, hankkeeseen sovelletaan kuitenkin aloitusvuodelle vahvistettuja yksikköhintoja.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2001

Opetusministeri *Maija Rask*

Yli-insinööri Erkki Salmio

N:o 127

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä maaliskuuta 2000 luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholijuomien valvonnan järjestämisestä annetun asetuksen (346/2000) 20 §,

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 4 §, 6 §:n 1 momentti, 8 §, 9 §:n 1 momentti, 10 §, 11 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 1 ja 4 momentti, 14 ja 15 §, 19 §:n 4 momentti ja 22 § sekä liitteen luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistuksen ja maahantuojien valvontaa koskeva kohta, sekä

lisätään asetuksen uusi 8 a § seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91, jäljempänä neuvoston asetus, ja sitä täydentävässä Euroopan yhteisön (EY) lainsäädännössä edellytetyn valvonnan järjestämistä. Eläintuotannon osalta tätä asetusta sovelletaan ainoastaan niihin eläinlajeihin, joille on vahvistettu yksityiskohtaiset tuotantosäännöt neuvoston asetuksen liitteessä I tai kansallisessa lainsäädännössä.

4 §

Suomessa luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistuksen ja markkinoinnin valvonta

Elintarvikevirasto suunnittelee ja ohjaa

luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistuksen ja markkinoinnin valvontaa. Elintarvikevirasto valvoo luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistajia ja valmistusta käyttäen apunaan työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastojen valtuuttamia tarkastajia. Tässä momentissa tarkoitettu valvonnasta säädetään tarkemmin 2 luvussa.

Poikkeuksena 1 momentissa tarkoitettua valvonnasta, maatilalla harjoitettua omien maataloustuotteiden käsittelyä vähäiseksi valmistukseksi katsottavalla tavalla valvotaan tämän asetuksen 3 §:n mukaisesti. Elintarvikevirasto antaa tarkemmat ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan maataloustuotteiden käsittelyllä vähäiseksi valmistukseksi katsottavalla tavalla.

Luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden markkinointia valvovat elintarvikelaissa tarkoitettavat valvontaviranomaiset. Kasvintuotannon tarkastuskeskus ja Elintarvikevirasto toimittavat elintarvikelaissa tarkoitetuille valvontaviranomaisille niiden tarvitsemat 10 §:ssä tarkoitettavat luonnonmukaista

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/1991 (31991R2092); EYVL N:o L 198, 22.7.1991, s. 1

tuotantoa harjoittavia toimijoita koskevat rekisteritiedot.

6 §

Luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuonti Euroopan unionin ulkopuolelta

Elintarvikevirasto suunnittelee ja ohjaa EU:n ulkopuolisista valtioista, jäljempänä kolmannet maat, tuotujen luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maahantuonnin valvontaa. Elintarvikevirasto valvoo toimijoita, jotka tuovat maahan kolmansista maista luonnonmukaisesti tuotettuja maataloustuotteita ja elintarvikkeita käyttäen apunaan työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastojen valtuuttamia tarkastajia. Tässä momentissa tarkoitettua valvonnasta säädetään tarkemmin 2 luvussa.

8 §

Valvontajärjestelmään hakeminen

Luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmiä ovat kasvintuotannon, eläintuotannon, elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmät.

Toimijan, joka haluaa saada toimintansa luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmän piiriin, on tehtävä tätä koskeva hakemus kasvintuotannon ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle. Elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta hakemus on tehtävä Elintarvikevirastolle ja hakemukseen on liitettävä toimijan omavalvontasuunnitelma, jossa tulee ottaa huomioon jäljempänä 8 a §:ssä säädetyt vaatimukset.

Hakemus valvontajärjestelmään on tehtävä kasvin- ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen lomakkeella ja elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta Elintarvikeviraston lomakkeella.

Ohjeet hakemukseen liitettävistä selvityksistä ja niiden sisällöstä antaa kasvintuotan-

non ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta Kasvintuotannon tarkastuskeskus ja elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta Elintarvikevirasto.

8 a §

Omavalvontasuunnitelma

Elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmiin kuuluvan toimijan omavalvontasuunnitelmasta on käytävä ilmi ne ajan tasalla olevat toimenpiteet, joilla varmistetaan neuvoston asetuksessa ja tässä asetuksessa tarkoitettujen varo- ja tarkastustoimenpiteiden noudattaminen, ja näiden toimenpiteiden suorittamisesta vastuussa oleva henkilö.

Toimijan on järjestettävä kirjanpito valvontaa varten siten, että luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden jäljitettävyyden on varmistettu. Kirjanpito on suunniteltava siten, että toimijan ja valvontaviranomaisen on välittömästi mahdollista saada selville luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vastaanotetut, varastossa olevat ja luovutetut määrät. Tätä varten toimijan tulee laatia määräajoin yhteenveto vastaanotetuista, varastossa olevista ja luovutetuista luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden määristä (taselaskelma).

Toimijan on omavalvontasuunnitelmassa varmistettava, että vastaanotettua erää luonnonmukaisesti tuotettuja maataloustuotteita ja elintarvikkeita seuraa erän ja sen alkuperän ja tuotantotavan yksilöivä asiakirja, jota tulee säilyttää kaksi vuotta. Omavalvontasuunnitelmasta on lisäksi käytävä ilmi, miten toimija varmistaa pakkaamattomien luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden toimittajien kuulumisen neuvoston asetuksen edellyttämään valvontaan.

Mikäli toimija on muun lainsäädännön nojalla velvollinen laatimaan omavalvontasuunnitelman, tässä asetuksessa tarkoitettu omavalvontasuunnitelma voidaan sisällyttää osaksi toimijan laatimaa ja toteuttamaa muuta omavalvontasuunnitelmaa.

Elintarvikevirasto antaa tarkemmat ohjeet omavalvontasuunnitelman sisällöstä ja taselaskelmien laatimisen määräajoista.

9 §

Valvontajärjestelmään hyväksyminen

Saatuun 8 §:ssä tarkoitetun hakemuksen asianomaisen valvontaviranomaisen on tehtävä tai toimeenpantava alkutarkastus toimijan tiloissa. Tarkastuksesta on laadittava kertomus (*alkutarkastuskertomus*), joka toimijan on allekirjoitettava ja joka on annettava tiedoksi toimijalle. Valtuutettu tarkastaja toimittaa kertomuksen asianomaiselle valvontaviranomaiselle. Asianomainen valvontaviranomainen päättää hakemuksen ja sen liitteenä olevien selvitysten sekä alkutarkastuskertomuksen perusteella toimijan hyväksymisestä valvontajärjestelmään.

10 §

Luonnonmukaisen tuotannon rekisteri

Toimija, joka täyttää neuvoston asetuksessa ja tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, merkitään kasvintuotannon ja eläintuotannon osalta Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen pitämään luonnonmukaisen tuotannon rekisteriin siihen luonnonmukaisen tuotannon tuotantosuuntaan, johon toimija on hyväksytty. Elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin osalta toimija merkitään Elintarvikeviraston pitämään luonnonmukaisen tuotannon rekisteriin siihen luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään, johon toimija on hyväksytty.

Luonnonmukaisen tuotannon rekisteriin merkitään kunkin toimijan osalta seuraavat tiedot:

- 1) toimijan nimi, muut yhteystiedot ja hakemuksen saapumispäivä;
- 2) kasvintuotannon valvontajärjestelmän osalta perus- ja kasvulohkojen tunnuksat, joilla luonnonmukainen ja mahdollisesti tavanomainen tuotanto tapahtuu, sekä sellaiset alueet tai tuotantopaikat, joilla ei ole peruslohkotunnusta, mutta joita käytetään esimerkiksi laiduntamiseen, sientenviljelyyn tai keräilytuotantoon;
- 3) eläintuotannon valvontajärjestelmän osalta eläintuotannon tuotantosuunta ja luonnonmukaisesti sekä mahdollisesti tavanomai-

sesti kasvatettavista eläimistä eläinten lukumäärä tarkastusajankohtana ja tuotannon mahdollinen kausiluonteisuus;

4) elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta tieto siitä, millaisista toiminnoista ja tuotteista on kysymys;

5) päivämäärä, jolloin toimija on hyväksytty valvontajärjestelmään;

6) päivämäärä tai päivämäärät, jolloin tuotantotarkastus on hyväksytty;

7) toimijalle neuvoston asetuksen säännösten tai tämän asetuksen säännösten noudattamatta jättämisestä mahdollisesti aiheutuneet seuraamukset; ja

8) muut valvonnan kannalta välttämättömät tiedot.

11 §

Ilmoitukset

Kasvintuotannon ja eläintuotannon valvontajärjestelmissä toimijan on aloittaessaan uuden tuotantosuunnan tehtävä välittömästi kirjallinen ilmoitus työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolle. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston on tarpeen vaatiessa ilmoituksen perusteella päätettävä erillisen alkutarkastuksen tekemisestä tai toimeenpanemisesta 9 §:n mukaisesti. Elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmissä toimijan on välittömästi tehtävä kirjallinen ilmoitus Elintarvikevirastolle toimintojen tai tuotteiden luonteen muutoksista viraston ohjeiden mukaisesti.

12 §

Tuotantotarkastus

Tarkastajan on laadittava tarkastuksesta kertomus (*tuotantotarkastuskertomus*), joka toimijan on allekirjoitettava. Valtuutettu tarkastaja toimittaa kertomuksen asianomaiselle valvontaviranomaiselle. Asianomainen valvontaviranomainen päättää tuotantotarkastuskertomuksen perusteella tuotantotarkastuksen

hyväksymisestä 60 vuorokauden kuluessa siitä, kun valvontaviranomainen on saanut tuotantotarkastuskertomuksen. Elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmissä tuotantotarkastuksen hyväksyminen edellyttää, että toimija on laatinut ja noudattanut ajan tasalla olevaa omavalvontasuunnitelmaa.

13 §

Tarkastajat

Neuvoston asetuksen edellyttämät edellä 9 ja 12 §:ssä tarkoitetut tarkastukset toimijoiden tiloissa tekee kasvintuotannon ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto tai sen valtuuttama tarkastaja. Elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta tarkastukset tekee Elintarvikevirasto tai sen apunaan käyttämä työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosaston valtuuttama tarkastaja. Teurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa laitoksissa, joihin on nimetty valtion tarkastuseläinlääkäri, tarkastuksen tekee valtion tarkastuseläinlääkäri.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus vahvistaa valtuutettujen tarkastajien pätevyysvaatimukset kasvin- ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta ja Elintarvikevirasto elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta.

14 §

Valvontajärjestelmästä poistaminen

Toimija voidaan poistaa valvontajärjestelmästä joko kokonaan tai tietyn tuotantosuunnan osalta. Päätöksen toimijan poistamisesta tekee työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosasto kasvintuotannon ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta ja Elintarvikevirasto elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta.

Tieto toimijan poistamisesta valvontajärjestelmästä on toimitettava tiedoksi toimijan kunnan elintarvikevalvontaviranomaisille.

Tieto toimijan poistamisesta maahantuonnin valvontajärjestelmästä on toimitettava tiedoksi tullilaitokselle.

15 §

Eräät luvat

Elintarvikeviraston tehtävänä on päättää neuvoston asetuksen nojalla siitä, voidaanko luonnonmukaisesti tuotetuissa elintarvikkeissa ja alkoholijuomissa käyttää tilapäisesti sellaisia maataloudesta peräisin olevia raaka-aineita, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisesti.

Elintarvikeviraston tehtävänä on päättää neuvoston asetuksen 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua luvasta tuoda maahan luonnonmukaisesti tuotettuja maataloustuotteita, elintarvikkeita ja alkoholijuomia kolmansista maista. Elintarvikeviraston pyynnöstä Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen on annettava lausunto siitä, onko neuvoston asetuksen 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämiselle perusteet maataloustuotantoa koskevien sääntöjen ja valvontamenettelyjen osalta.

19 §

Seuraamukset

Kasvintuotannon tarkastuskeskus tai Elintarvikevirasto voi oman tehtäväalueensa osalta poistaa 2 luvussa tarkoitetusta valvontajärjestelmästä ja siihen liittyvästä rekisteristä määräajaksi toimijan, joka on tahallisesti tai törkeästä huolimattomuudesta laiminlyönyt säädetyt maksut.

22 §

Valvontajärjestelmän seuranta ja koulutus

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tehtävänä on kasvin- ja eläintuotannon valvontajärjestelmien osalta ja Elintarvikeviraston tehtävänä elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja maahantuonnin valvontajärjestelmien osalta laatia vuosittain valvontasuunnitelma 2 luvussa tarkoitetun valvonnan toteuttamista varten.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tehtävänä on seurata työvoima- ja elinkeinokustusten maaseutuosastojen toimintaa tämän asetuksen mukaisissa tehtävissä ja laatia tästä valvonnasta vuosittain kertomus maa- ja metsätalousministeriölle seuraavan kalenterivuoden maaliskuun loppuun mennessä. Elintarvikeviraston ja Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen tulee laatia suorittamastaan valvonnasta vuosittain kertomus maa- ja metsätalousministeriölle seuraavan kalenterivuoden maaliskuun loppuun mennessä.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus ja Elintarvikevirasto vastaavat omalta osaltaan valtuutettujen tarkastajien ja 2 luvussa tarkoitettujen valvontaviranomaisten koulutuksesta tässä asetuksessa tarkoitettuihin tehtäviin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleen lainsäädännön nojalla valtuutetut tarkastajat voivat toimia 13 §:ssä tarkoitettuina tarkastajina ilman eri valtuutusta.

Tuottaja, valmistaja, valmistuttaja tai pakkaaja saa myydä ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden säädösten mukaisilla valvontaviranomaisen tunnusnumeroilla varustettuja luonnonmukaisesti tuo-

tettuja maataloustuotteita ja elintarvikkeita 28 päivään helmikuuta 2002 saakka. Muu elinkeinonharjoittaja saa myydä hänelle viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2002 toimitetut luonnonmukaisesti tuotetut maataloustuotteet ja elintarvikkeet, vaikka ne eivät täytä tämän asetuksen säädöksiä valvontaviranomaisen tunnusnumeron osalta.

Tämän asetuksen 12 §:n 2 momenttiin sisältyvää omavalvontasuunnitelmaa koskevaa vaatimusta sovelletaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa luonnonmukaisen tuotannon rekisteriin elintarvikkeiden valmistustoiminnan ja/tai maahantuonnin valvontajärjestelmään merkityn toimijan osalta 1 päivästä tammikuuta 2002.

Kasvintuotannon tarkastuskeskukselle 28 päivään helmikuuta 2001 mennessä toimitetut ja vireillä olevat luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistusta ja maahantuontia koskevat hakemukset sekä vireillä olevia tarkastuksia koskevat päätökset ja vireillä olevat luvat siirretään tämän asetuksen voimaantulopäivästä Elintarvikeviraston käsiteltäviksi. Lisäksi Elintarvikevirastolle siirretään elintarvikkeiden valmistusta ja luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maahantuontia koskevassa valvonnassa käytetty luonnonmukaisen tuotannon rekisterin osa, tehdyt päätökset ja myönnettyt luvat sekä muu valvontaa koskeva asiakirja-aineisto.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitussihteeri Timo Rämänen

**LUONNONMUKAISESTI TUOTETTujen MAATALOUSTUOTTEIDEN,
ELINTARVIKKEIDEN JA ALKOHOLIJUOMIEN TUOTANTOA VALVOVIEN
VIRANOMAISTEN TUNNUSNUMEROT**

Luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden valmistuksen ja maahantuojien valvonta

TUNNUSNUMERO VALVONTAVIRANOMAINEN

FI-B Elintarvikevirasto
PL 28, 00581 Helsinki

N:o 128

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eräiden kalastustuotteiden ja kalalaitosten valvonnasta perittävistä maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* eräiden kalastustuotteiden ja kalalaitosten valvonnasta perittävistä maksuista 2 päivänä kesäkuuta 1999 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (715/1999) 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 3 momentti ja 3 §:n 2 momentti seuraavasti:

1 §

Tässä päätöksessä säädetään Elintarvikeviraston suorittamasta kalastustuotteiden ja kalalaitosten elintarvikehygieenisestä valvonnasta valtiolle perittävistä maksuista ja kuntien suorittamasta kalastustuotteiden ja kalalaitosten elintarvikehygieenisestä valvonnasta kunnalle perittävistä maksuista.

2 §

Jos tässä pykälässä tarkoitettu maksu ei riitä kattamaan tarkastuksesta aiheutuvia kustannuksia, kunta tai Elintarvikevirasto voi

päittää todelliset kustannukset kattavan tuntiveloitusjärjestelmän noudattamisesta.

3 §

Jos 1 momentissa tarkoitettu maksu ei riitä kattamaan valvonnasta aiheutuvia kustannuksia, kunta tai Elintarvikevirasto voi valmiensa laitosten osalta päättää aiheutuvat kustannukset kattavan tuntiveloitusjärjestelmän noudattamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

N:o 129

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta perittävistä maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta perittävistä maksuista 17 päivänä marraskuuta 1999 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1056/1999) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

laitosten valvonnasta valtiolle ja kunnille perittävistä maksuista.

Tässä päätöksessä säädetään Elintarvikeviraston, lääninhallitusten ja kuntien suorittamista lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitusneuvos Kristiina Pajala

Neuvoston direktiivi 96/43/EY (31996L0043); EYVL N:o L 162, 1.7.1996, s. 1